



Bouzovské noviny

srpen 2022

č. 4/2022

Vážení spoluobčané,

za několik dní končí prázdniny a doba dovolených. Postupně se vracíme zpět do pracovního procesu a děti do škol. Snad jsme si všichni odpočinuli a nabrali dostatek sil pro plnění svých pracovních a školních povinností. I v tomto klidném prázdninovém období pokračovaly některé práce, o kterých je třeba se zmínit.

Ve finální fázi je zpracování žádosti o dotaci na odkanalizování místních částí Bouzov, Podolí, Jeřmaň a dostavba vodovodu Hvozdečko, Kovářov. Tyto žádosti bude vyhodnocovat Státní fond životního prostředí v Praze. O výsledku Vás budeme informovat v dalších vydáních našich novin.

Na základě schválené Zprávy o uplatňování územního plánu obce Bouzov pokračují práce na konečném znění změny č. 3. Návrh je zpracován a po připomínkách dojde k jeho schválení v zastupitelstvu obce. Mimo jiné je v něm řešena možnost výstavby rodinných domů v jednotlivých našich místních částech.

Byly dokončeny práce spojené s restaurováním kamenného kříže v místní části Kovářov a probíhají práce na další památce místního významu – litinový kříž u domu čp. 69 v Bouzově, který bude vrácen na své místo do konce letošního roku.

Došlo k vybudování dalších dvou čekáren v místní části Doly a Olešnice – v Boří. Z tohoto místa byl odvezen stávající přístřešek, který byl po opravě stoláři instalován na spojnici mezi Bouzovem a Podolím, kde tak může sloužit svému účelu. Je také dokončena čekárna do místní části Jeřmaň, která bude instalována do konce září.

Probíhají práce na víceúčelovém hřišti v místní části Olešnice. Jedná se o hřiště s umělým bezúdržbovým povrchem, kde najde využití několik sportovních aktivit. V této místní části se také dokončuje fasáda hasičské zbrojnice, takže další objekt v naší obci bude kompletně opraven.

Vzhledem k tomu, že se blíží komunální volby, které proběhnou na konci září, bylo by dobré se ohlédnout za uplynulým obdobím, které nebylo zcela jednoduché. Na vedení obce se podílela koalice Sdružení nezávislých kandidátů a PS Moravané, v čele se starostou Ing. Zdeňkem Foltýnem a místostarostou Mgr. Dušanem Tejkalem. Členy rady obce byli MUDr. Jaroslav Čampiš, Ing. Jan Kunc a Stanislav Malínek. Že se nejednalo o období jednoduché, nemusíme nijak blíže rozebírat, ale je namístě připomenout, že rok po našem příchodu do čela obce jsme se museli potýkat s následky koronavirové pandemie, která nás všechny ochromila, a to napříč celou společností nejenom různými restrikcemi, ale i nejistotou ekonomické stability obecních příjmů. Běžný chod

života občanů se prakticky zastavil na dlouhé dva roky. Stejně tak byl ochromen chod úřadů, se kterými jsme spolupracovali. Nastal pro nás čas neskutečně dlouhých proluk i v rámci běžných agend. I přes toto těžké období jsme se snažili v rámci možností dělat pro naši obec maximum. Začátkem tohoto roku však přišla další rána v podobě válečného konfliktu na Ukrajině. Negativní dopady tohoto konfliktu na celou naši společnost budeme moci posoudit až po jeho ukončení, ale již teď je zcela jasné, že vlivem rostoucích cen všech komodit se zhorší ekonomická situace všech občanů a tyto vlivy se projeví na rozpočtu obce. I přes tyto výše uvedené záležitosti, které nás omezovaly v rámci našeho čtyřletého mandátu, Vám nyní v několika bodech připomeneme, co se podařilo zajistit.

1. Bilance dotací za období 2019 – 2022:

- obnova památek místního významu – 960 000 Kč,
- oprava místních komunikací v místních částech Podolí, Blažov a Obectov – 6 600 000 Kč,
- volnočasové aktivity – oprava dětských hřišť v jednotlivých místních částech vč. víceúčelového hřiště v Olešnicích – 5 100 000 Kč,
- vodovod – úpravy zdrojů v Olešnici a projekt 2 000 000 Kč na dostavbu vodovodní sítě Hvozdečko a Kovářov,
- čistíčka odpadních vod – projekt 2 000 000 Kč,
- chodníky Kovářov – 1 100 000 Kč,
- spolkový dům v Jeřmani – 1 100 000 Kč,
- revitalizace veřejného osvětlení v Bouzově a místních částech – 1 700 000 Kč,
- vybudování sběrných míst a kontejnery na separovaný odpad – 1 200 000 Kč,
- vybavení zařízení pro obec, resp. pro SDH – 1 200 000 Kč.

Sečteme-li všechny výše uvedené položky, tak dojdeme k číslu 22 960 000 Kč, které se nám podařilo získat z různých dotačních programů. Sami můžete posoudit, zda se jedná o zanedbatelné finance.

2. Projektové dokumentace se stavebním povolením, připravené k realizaci:

- kanalizace a čistírna odpadních vod,
- dostavba vodovodu Hvozdečko, Kovářov,
- rekonstrukce budovy obecního úřadu,
- místní komunikace Doly a Obectov,
- šatny a sociální zařízení pro Sokol Bouzov,
- oprava komunikace Drevnice,
- veřejné osvětlení místní část Obectov.

Realizace projektových dokumentací, které souvisí s výše uvedenými body, je administrativně velmi

náročná a vyžaduje mnoho času. Je možné, že v očích běžného občana se jedná o dobu neúměrnou. Věřte, že kdyby bylo možné tuto dobu zkrátit či jinak urychlit, byli bychom určitě rádi.

3. Projektová dokumentace v přípravě:

- místní komunikace Jeřmaň,
- chodník Bouzov – hřbitov,
- posílení zdroje vody v Bouzově – nový vrt,
- fotovoltaika na obecních objektech.

Jak sami můžete vidět, nehovoříme zde jen o věcech, které se podařilo zvládnout a zdárně ukončit, ale o věcech, které chceme realizovat i v dalších letech. Jedná se zejména o tyto body:

- optimalizace centrálního zdroje vytápění v Bouzově, kdy již byly provedeny úpravy na obecních objektech a zastaven provoz kotelny v letním období,
- dokončit změnu územního plánu č. 3 a tím zajistit možnost výstavby rodinných domů,
- pokračování v opravách místních komunikací a chodníků především se zaměřením na Bouzov, což je závislé na rozhodnutí, zda se bude realizovat kanalizační síť a dále dokončit úpravy v místní části Obectov, Doly a Jeřmaň,
- rozšíření veřejného osvětlení směrem na Doly a k pivovaru,
- řešit nový chodník v Bouzově – směr Podolí (Tabule) a směr od úřadu k „Taliánci“,
- nadále pokračovat ve schváleném plánu rozvoje obce, který byl odsouhlasen zastupitelstvem obce a řeší úpravy v místních částech naší obce,
- řešit další úpravy vodovodu Bouzov, Hvozdečko a Olešnice včetně monitoringu.

Toto je krátké shrnutí toho, co se uskutečnilo v minulých letech. Nové zastupitelstvo, které vzejde z letošních voleb by mělo využít dalšího období, kdy bude vypsána celá řada dotačních programů v nejrůznějších oblastech a zajistit tak další rozvoj našeho území. Při získání 70 % dotace se to určitě vyplácí.

Máme zato, že je potřeba se zmínit ještě o jedné záležitosti, která týká zadluženosti obce a stává se tématem, který se diskutuje. V současné době obec splácí čtyři dlouhodobé úvěry, z nichž dva končí v roce 2023. Od roku 2024 bude obec splácet ročně 1 500 tis. Kč. Tato částka v minimální míře zatěžuje obecní rozpočet. Úvěry jsou rozloženy na řadu let s malým úrokem. Samozřejmě při řešení úvěrů v dnešní době je situace značně složitá, a navíc rozpočty staveb jsou v současnosti, díky nynějším cenám, navýšeny o cca 20 – 30 %. Dovolte nám ještě zmínit jednu pro obec podstatnou záležitost. Po několika letech jednání se nám podařilo získat bezúplatně část pozemku v Bouzově od Státního pozemkové úřadu v Olomouci o výměře cca 1 ha, kde mimo jiné zajišťujeme parkování vozidel při konání větších kulturních akcí. Tento pozemek vzhledem k nynějším cenám má mnohemiliónovou hodnotu. Současně jednáme s touto institucí o směně zbývajících částí tohoto pozemku, která by výhledově rozšířila možnost výstavby dalších rodinných domů. V této souvislosti se podařilo také vyřešit majetkoprávně pozemek od Národního památkového úřadu v Praze, na které stojí budova našich veřejných záchodů. Poděkování patří všem aktivním současným zastupitelům, kteří se podíleli na rozhodování o všech záležitostech rozvoje obce. V neposlední řadě i pracovnícům obecního úřadu, které se díky množství získaných dotací musely vypořádat s obrovskou administrací všech projektů.

Touto cestou bych chtěl také poděkovat všem pracovníkům naší společnosti Bouzovské lesy, s.r.o., která prošla nelehkým obdobím minulých let, a přesto pomohla obci zajistit finanční prostředky i v této těžké době, která už snad je za námi.

Na úplný závěr patří poděkování i všem spolkům v naší obci, které organizují celou řadu kulturních či sportovních akcí a část svého volného času tak věnují jejich přípravě.

Ing. Zdeněk Foltýn
starosta



ZÁŘÍ

Paní Mlčochová Anděla
Pan Mlčoch Josef
Paní Studená Jitřenka
Pan Kamler Jan
Paní Mayerová Libuše
Pan Kocourek Bohumil
Paní Havlíčková Lenka
Paní Koukalová Eva
Paní Odstrčilíková Dita
Paní Pustínová Kateřina
Paní Kolomazníková Ludmila

ŘÍJEN

Pan Hanzlík Vladimír
Paní Müllerová Anna
Pan Poláček Štěpán
Paní Korkischová Zdeňka
Paní Blažková Drahomíra
Paní Chovančáková Anna
Pan Děrgl Tomáš
Paní Mayerová Eva
Paní Skoumalová Libuše
Paní Kubíková Jarmila
Paní Heinrichová Monika
Pan Šišma Radomil
Pan Havlín Josef
Paní Zapletalová Květoslava
Pan Pustina Vlastimil

UPOZORNĚNÍ

Do 30. 9. 2022 je nutné uhradit 2. splátku poplatku za odvod komunálního odpadu.

Kontejner na kovový odpad (plechovky od potravin, nápojové plechovky, ostatní kovové předměty z kuchyně) je umístěn u administrativní budovy bývalého ZD Bouzov.

Komunální volby 2022: Termíny a základní informace

„Po čtyřech letech nás v září roku 2022 opět čekají komunální volby. Volit se bude do zastupitelstev obcí, měst a městských částí. V tomto článku najdete základní informace ke komunálním volbám.

Kde se bude volit

Do zastupitelstva se v komunálních volbách volí každé čtyři roky. Volby se týkají nejmenších samosprávních celků, tedy obcí, měst a městských obvodů. Volí se noví zastupitelé na radnicích a magistrátech. Ve velkých městech, která jsou rozdělená na obvody nebo části, se hlasuje jak do zastupitelstva města, tak i do samotných obvodů a částí. Těmito velkými městy jsou Brno, Ostrava, Plzeň, Ústí nad Labem, Pardubice, Opava, Liberec a Praha.

Kdy a kdo bude volit

Volby se konají jednou za čtyři roky, naposledy byly v roce 2018, další nás proto čekají tento podzim. Jednat se bude konkrétně o pátek 23. září a sobotu 24. září. Volit se dá obvykle v pátek odpoledne v čase 14:00 až 22:00 a v sobotu v rozmezí 8:00 až 14:00.

Volit v komunálních volbách mohou všichni občané České republiky s trvalým pobytem v dané obci, kterým je více než 18 let. Občanům Evropské unie, kteří mohou k volbám přijít také, stačí místo trvalého bydliště a doklad o přechodném pobytu na našem území. Volič nesmí být jakkoli trestně stíhán nebo být ve vojenské službě.

Volby ze zahraničí nejsou možné, voličský průkaz se na komunální volby nevydává, nelze volit ani v zastoupení. Lidé, kterým zdravotní důvody nedovolují se osobně k volbám dostavit, si mohou zažádat o hlasování do přenosné schránky na svém obecním úřadu.

Kdo může kandidovat

Kandidovat mohou všichni občané České republiky nebo členských států Evropské unie, kterým je přes

18 let a mají v obci trvalé bydliště. Mohou tak učinit buď za politickou stranu, nebo nezávisle, v takovém případě ale ještě musejí dodat petici o podpoře kandidatury, kterou podepsali občané obce. Nutný počet podpisů se odvíjí od počtu voličů obce.

Jak správně volit

U komunálních voleb nestačí jen vhodit volební lístek v obálce do hlasovací urny. Volič musí zakřížkovat buď číslo politické strany, které dává svůj hlas, nebo jednotlivé kandidáty, případně oboje. Maximální počet křížků je totožný s voleným počtem členů zastupitelstva.

Jak se volby vyhodnocují

Po součtu celkového počtu všech hlasů se nejprve vyřazují strany, které nedosáhly pěti procent všech hlasů. Kdo získá mandát, se určuje nejprve celkovým preferenčním počtem hlasů. Číslo se zprůměruje k celkovému počtu kandidátů a křeslo dostanou ti, kteří přesáhli zbytek alespoň o deset procent. Pokud je takových kandidátů více, přihlíží se k počtu preferenčních hlasů.

Kdo na volby dohlíží

Funkci kontroly a sčítání volebních hlasů má volební komise. Členové komise musí být dospělí, svéprávní, musí být občany České republiky a musí mít trvalý pobyt v České republice.

V případě občanů států Evropské unie musí mít na našem území alespoň přechodný pobyt nebo potvrzení o pobytu. Členové komise nesmí být zároveň kandidáty dané oblasti.

(online). (cit. 2022-08-02). Dostupné z: <https://tn.nova.cz/zpravodajstvi/clanek/468178-vse-o-komunalnich-volbach-2022-termin-system-kandidati-pruzkumy>

Vážení obyvatelé Bouzova a Všech přidružených částí,



s potěšením a s upřímným zájmem o náš krásný kraj Vám představujeme naši kandidátní listinu pro nadcházející komunální volby. Právě zájem o okolí, společenský život a zdravý rozvoj obce nás spojil v toto jednotné a progresivní uskupení. Věříme, že jsme schopni mnohé nápady realizovat a již započaté akce dokončit. Obzvláště tíživým tématem je forma územního plánu, který neposkytuje dostatečné možnosti výstavby pro mladé rodiny, ale třeba i řešení splaškové kanalizace. K realizaci těchto a mnoha dalších témat a nápadů jsme schopni dobře využít nejen našeho nadšení, vzdělání a zkušeností, ale i podpory z krajských a celostátních úřadů, kde se máme na koho obrátit. Máme jednoduše zápal pro věc a konstruktivní řeč najdeme s mnohými. Více o nás napíšeme příště.

<http://bouzov.kdu.cz>

Poř. č.	Jména, příjmení	Věk	Povolání	Část obce
1.	Bc. Lubomír Macek	45	Technik-výzkum a vývoj transformátorů, včelař.	Bouzov
2.	Rudolf Knápek	44	OSVČ instalatér topenář.	Olešnice
3.	Karel Kadlčík	51	Seřizovač.	Bouzov
4.	Ing. Zdeněk Charvát	36	Jednatel společnosti, geodet.	Bouzov
5.	Marek Heinrich	50	Seřizovač.	Olešnice
6.	Hanna Bohlin	39	OSVČ v zemědělství.	Svojanov
7.	Monika Heinrichová	49	OSVČ.	Bouzov
8.	Jan Opravil	57	Elektrikář.	Bouzov
9.	Mgr. Barbora Kovářová	36	Speciální pedagog, pěstounka.	Podolí
10.	Alois Heinrich	53	Údržbář OÚ.	Bouzov
11.	Lubomír Macek st.	69	Důchodce.	Bouzov
12.	Bc. Eduard Zacha	43	Pedagog volného času.	Podolí
13.	Eva Nejedlá	51	Skladový manipulát.	Bouzov
14.	Mgr. Kateřina Zachová Ph.D.	40	Vědecko-pedagogický pracovník - Univerzita Palackého v Olomouci.	Podolí
15.	Marcela Foltasová	48	Účetní.	Bouzov

PATRIOTI PRO BOUZOVSKO

SDRUŽENÍ NEZÁVISLÝCH KANDIDÁTŮ

Zdravíme naše občany, přátele a sousedy,

letos nás čekají důležité komunální volby, a to ve dnech 23. a 24. září. Jde o volby do zastupitelstva obce Bouzov. Důležité jsou proto, že zasáhnou a ovlivní dění v naší obci, ve které žijeme.

Proto přijďte k volbám!

Nebudeme jediní, kdo se v nich letos bude ucházet o Vaši důvěru, a z toho důvodu Vám chceme představit naši kandidátku **SNK PATRIOTI PRO BOUZOVSKO**. Naše kandidátka je složena z občanů Bouzova a jejich místních částí, kteří nechtějí jen sedět doma s rukama v klíně. Spojuje nás společný zájem o to, abychom tu žili šťastně a spokojeně.

Jsme si jistě vědomi toho, že to není jednoduchá práce. Vždy nám půjde o komunikaci, o snahu něco vylepšit a současně se chovat jako zodpovědní hospodáři. Ke všem občanům budeme vstřícní a není důležité, zda jste z Bouzova, Podolí nebo z Olešnic. Zapojíme se do fungování obce, budeme otevírat nová témata a udržovat to, co dobře funguje, například nadále podporovat místní spolky, bez kterých by Bouzovsko strádalo. Nejde nám o marnou konfrontaci, ale o skutečnou snahu pomáhat řešit problémy běžného života.

Jaký je náš konkrétní směr? V bodech ho můžeme popsat následovně:

- Přiblížit zastupitelstvo občanům, a umožní-li to okolnosti, uspořádat veřejné zastupitelstvo i v některých z místních částí Bouzova.
- Snažit se o to, aby se starosta i místostarosta obce pravidelně setkávali s občany.

- Budeme hledat cesty, jak zvýšit informovanost o dění v obci.
- Při řešení problémů se budeme řídit zdravým rozumem v zájmu všech občanů Bouzovska.
- Nejsme nalevo ani napravo, jsme pro každý logicky zdůvodnitelný nápad či řešení jakýchkoli problémů.
- Je spousta témat, kterými bychom se chtěli podrobněji zabývat, například podporovat a zkvalitňovat chod základní školy, řešit využití sportovního areálu, nebo rozšířit dostupnost služeb pro občany.
- Zvyšovat kvalitu technické infrastruktury v Bouzově i v jeho místních částech, tedy vodovod, teplovod, ČOV, silnice, či chodníky.
- Podporovat a zajistit možnosti bydlení. Tím se snažit udržet mladé rodiny v naší obci.

PATRIOTI PRO BOUZOVSKO je uskupení, které neskončí svou činnost s vyhlášením výsledků voleb, v tu chvíli pro nás naše práce teprve začne.

Pokud chcete, abychom se podíleli na rozhodování a rozvoji naší obce a prosazení výše uvedených témat, tak přijďte volit.

Budeme potřebovat každý hlas.

Děkujeme.



Pokud o nás chcete zjistit více, můžete se podívat na naše facebookové stránky www.facebook.com/SNKPatriotiproBouzovsko nebo přijít 8. 9. v 17.00 hodin na naše společné setkání ve sportovním areálu na Bouzově.



Zleva: Petr Bešta, Andrea Vymazalová, Martin Beran, Denisa Haicová, Pavel Opluštil, Zuzana Šulcová, Kateřina Koutná, Vlastimil Pustina, Ivana Hutníková, Lenka Zapletalová, Radek Zapletal, Aneta Hofmanová, Roman Spurný a na fotce chybějící Pavel Poles a Pavel Bárta.

PATRIOTI PRO BOUZOVSKO

Vážení spoluobčané,

blíží se konec prázdnin i konec dovolených a já věřím, že jste si zaslouženého volna užili tak, jak jste si naplánovali. Někteří z Vás zaslouženě odpočívali, jiní využili svého volna k rozsáhlejší práci okolo domu nebo na zahradě či na poli. Prostě jste svůj čas využili tak, jak jste potřebovali.

Stejně tak končí i naše čtyřleté pracovní období v rámci Obce Bouzov. Co se nám za předmětné volební období povedlo, o tom jsme Vás pravidelně informovali v Bouzovských novinách a stejně tak je tomu i nyní. Starosta obce pan Ing. Foltýn Vám tyto informace poskytuje ve svých příspěvcích, ve který Vás informuje nejen o věcech ukončených, ale také o věcech, na kterých se i nadále aktuálně usilovně pracuje nebo které jsou v plánu.

Možná se to někomu z Vás bude zdát, že se mohlo udělat více, ale věřte, že ne vždy jsou jednání na různých úradech zcela jednoduché. O nic jednodušší není ani jednání s některými dalšími subjekty či fyzickými osobami. Vzhledem k tomu, jaká byla celková situace

v daném volebním období, kdy jsme se museli vypořádávat i s dvouletým omezením z důvodu koronavirové pandemie, si troufám konstatovat, že se nám toho podařilo poměrně dost.

Touto cestou bych rád poděkoval všem našim spoluobčanům, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili do činnosti pro obec a pomohli nám při realizaci různých projektů.

.... K posledním takovým projektům patří instalace nových autobusových čekáren v místních částech Doly, Olešnice – Boří a Jeřmaň. Bylo mi potěšením, když se mi dostalo spousty informací o „odcizení“ posezení ze zastávky Boří, že si lidé všimají dění okolo sebe. Nejednalo se však o žádnou krádež. Právě v rámci instalace nové autobusové zastávky, bylo toto dřevěné posezení přemístěno na odpočinkové místo – Smírčí Boží Muka – Hraničky (spojnice Bouzov – Podolí). Po usazení na místo byly na přístřešku provedeny drobné opravy a nyní bude opět sloužit ke svému účelu.



Obr. č. 1 – celkový pohled na odpočinkové místo Smírčí Boží Muka



Obr. č. 2 – detailní pohled na odpočinkové místo Smírčí Boží Muka



Obr. č. 3 – celkový pohled na autobusovou zastávku – Olešnice – Boří



Obr. č. 4 – celkový pohled na autobusovou zastávku – Doly

Jak můžete vidět, tak všechny tyto zastávky mají jednotný styl. Právě toto sjednocení bylo našim cílem. V obci Jeřmaň se nyní čeká na přípravu plochy pro umístění této zastávky.

Jak jsem již uvedl výše, blíží se konec našeho volebního období a spoustu věcí bylo vykonáno a spoustu projektů bylo realizováno. Je zde však spousta další práce, která nás v následujících měsících a letech ještě čeká. O tom, kdo bude ve vedení obce rozhodnou občané v nadcházejících komunálních volbách, které proběhnou ve dnech 23. – 24. září 2022.

V této souvislosti si dovoluji poděkovat svým kolegům zastupitelům, kteří reprezentovali naši PS MORAVANÉ a svým koaličním partnerům SNK BOUZOVSKO, se kterými se nám podařilo realizovat naše projekty a určit další směřování naší obce. Pokud zde hovořím o „naší obci“ nejedná se pouze o obec Bouzov. Vždy hovořím o Bouzově a všech jeho místních částech. Stejně tak to

vnímám i v situaci, kdy hovořím o našich občanech – tj. občanech Bouzovska.

Poděkování za spolupráci zcela jistě patří i našim opozičním zastupitelům a dalším členům různých výborů a komisí, kteří svoji práci vykonávali řádně a svědomitě.

Touto cestou bych také rád poděkoval členům všech spolků a sdružení, kteří jakýmkoli způsobem pomáhali rozvoji naší obce a všech místních částí. Nepočítám odpracovaných „brigádnických“ hodin je známkou toho, že jim není lhostejné, jak to v obcích vypadá a že mají zájem o rozvoj obcí. A nehovořím zde pouze o vykonávané fyzické činnosti. Důležitým prvkem je i kulturní a společenský život v obcích, který je právě díky spolkům udržován a rozvíjen.

Vážení spoluobčané, ještě jednou Vám přeji vše jen to dobré.

Mgr. Bc. Dušan Tejkal
místostarosta obce Bouzov

NAŠE LIDI

Po časech skromnosti a píle, většinou nastává období hojnosti a blahobytu. Nic ale není na věky, příroda si ráda vše řídí sama ve své režii, proto musí časem přijít změna. Krajíc namazaný stále silnější vrstvou másla se nám začne zajídat. A tak ať chceme nebo ne, přirozeně se vrátíme ke krajíci suchému.

Vzpomínám, jak jsme jako malí kluci lítali v Olomouci kolem baráku, kousek od vlakové zastávky Olomouc – Nová ulice, jaká to byla kouzelná chvíle napít se vody z kohoutku. Na zdi toho malého nádražíčka viselo litinové umyvadlo s oleštěným mosazným kohoutkem. Pro nás kluky to byl takový bar, ke kterému jsme běhali jak o závod, kdo tam bude první a přímo z kohoutku bude mít tu výsadu nasosat si do břicha vody dosyta. Nemusel jsem tyhle závody vyhrát, nás kluků tam nebylo zas tak moc a na všechny se dostalo. Byla to pro nás taková mantra. Dodnes žiju s pocitem, že to byla nejlepší voda, jakou jsem kdy pil. Když mám teď možnost narazit na nějakou studánku, vždycky si vzpomenu na to litinové umyvadlo...

Jak život šel, představa o pití vody z kohoutku přímo do pusy se změnila. Jako studenti jsme měli vždycky hluboko do kapsy, ale z nasyslených peněz jsme si občas návštěvu hospody mohli dovolit. Krásná reinkarnace nasosat se dosyta. V tenhle moment, napadla mě vize, že jistě nastane doba, kdy budu dospělý a soběstačný, nebudu muset celý týden šetřit, abych v sobotu mohl vyrazit s kamarády na pivo. Po časech skromnosti a píle opravdu přišlo období, že myšlenky o tom, zdali si pivo můžu dovolit či ne, začaly být zbytečné. Jste v produktivním věku, plní sil a ideálů, o něco se snažíte, nevytváříte úmyslně problémy, byl by v tom čert, abyste neměli na pivo. Teorie je to krásná, ale jak jsem už výše zmiňoval, nic netrvá věčně. Jistě přijde doba, že budeme zase rádi za vodu z kohoutku.

Jednou jsme nahoře, abychom zase mohli sjet dolů. Kdybychom nesjeli dolů, nikdy bychom nevěděli, jak to vypadá nahoře. Princip chleba namazaného máslem. Klaním se před těmi, co si celý život jen zatírají dírký tenounce tak, aby jim kolečka salámu, nebo rajčete nesklouzávala z krajíce. Malá výjimka platí jen na podklad chleba namazaného ke kladení olomouckých tvarůžků, kde vrstva másla je lepší vyšší. Jen tak na potěchu oka a chuťových pohárků, lehce zasypete červenou paprikou, pro vyspělé gurmány paprikou Dr. Chillí. Když někdy zhřešíte a krajíc si namažete hodně silnou vrstvou másla jen tak, abyste zjistili, jak to chutná, je to zcela v pořádku. Bez vlastního poznatku člověk neví a utápí se v teorii.

Vždy mě po probdělé noci, na základě neúnavného mejdanu, trápila ranní kocovina. Je to vlastně stále aktuální, nikdy nekončící dilema. Mejdaný k životu patří a kdo tvrdí že ne, tak je totální asketa nebo mimoň. Ta ranní kocovina je taková daň po dlouhém večeru, kde si užíváte radosti z blízkých, z nekonečných rozhovorů, krajíců hojně namazaných, pohledů z výšin, kde na jedné straně vidíte krásné svítání a na druhé romantický západ slun-

ce. Ráno vás realita posadí zpátky na zem, romantika se zahaluje hustou mlhou. Zjistíte, že vám chybí bunda i s doklady. Najdete v kapse jen telefonní číslo na papírku hospodské účtenky a marně přemýšlíte, kdo vám tento dojemný symbol vtěsnaný do devítky číslic zanechal. Nechcete se unáhlit, žijete pocitem, že přece víte, kdo vám to číslo dal. Nevíte, život běží dál. Mátový čaj je takové pohazení maminky, když zakopnete a rozbijete si koleno na prašné cestě, kde je vedro k zalknutí, máte hlad a žízeň, sesbíráte poslední zbytky sil, abyste vstali a šli dál. Ano, zmobilizujete síly, dáte se dohromady a v rámci pokání přemýšlíte, že už nemůžete uklouznout, protože vám to za to nestojí. Už vím i majitelku devítimístného kódu. Po mátovém čaji mi ale mysl velí držet se při zdi a nepohrdat suchým krajíčkem.

Po mejdanu vždycky přijde čas pokání. Všichni máme, teda ne všichni, ale většina máme tendenci, navyšovat na náš krajíc vrstvu másla, protože přeci na to máme a můžeme si to dopřát. Kdo nemaže vysoko, jako by ztrácel tempo s ostatními a pak nastává otázka, kam dál? Blahobyt se mění v rozežranost, zamazané dírký se stávají trapné, kdo má hodně namazáno, chce ještě víc, protože má syndrom rybářovy ženy z povídky pana Wericha. Moc hezká povídka, která mě vždycky postaví do reality, když mě navštíví hříšné myšlenky rozežranosti. Rybářova žena je učebnicový příklad nenasytnosti člověka.

A jak život šel, vždycky jsem se snažil vycházet ze skutečnosti, na co mám a co si můžu dovolit. Ne že by mě nelákala limonáda, nebo jiné dobroty v dětských očích, to jistě bylo přitažlivé stejně jako dnes, ale o nějakém nároku, či snad právu se nám mohlo jen zdát. Namazaný rohlík, jablko, mrkev, občas i čokoláda nebo oplatky, to bylo většinou vše. Na pití voda se šťávou, jinak oblíbené místo našeho nádražního napajedla. Nikdo z dospělých nám nemusel vysvětlovat, co to je pitný režim, nikdo nás nemusel nutit do jídla. Co jsme mohli, to jsme snědli. Dnes mi přijdou legrační pojmy typu: „Pitný režim, vyvážená strava, zdravé jídlo, atp.“ Je to jen asi neduh dnešní doby, že vše se musí nějak nazývat, analyzovat, hodnotit, kategorizovat, vtloukat lidem do hlavy, že jejich žízeň je způsobena tím, protože nedodržují pitný režim. Když mám žízeň, napiju se, když mám hlad, najím se. Jiné nároky na stravu má přeci ten, kdo doma v chládku čte knihu a jediný pohyb udělá jen tehdy, když jde zalít muškáty, nebo ten, kdo v horku jde do lesa kácet dřevo.

Na Twitteru opět „známá firma“ sdílí video, kde se pán halasně zajíká a stěžuje si do všech stran, jak naše vláda nic nedělá pro „naše lidi“. Už začínám být imunní na takové argumenty, protože v první řadě je každý zodpovědný za svůj život sám. Stát je jak ta maminka, co vám po mejdanu uvaří mátový čaj, ani vám nevyčítá skutečnosti, že byste měli ubrat tempo, změnit životní styl, začít „sekat latinu“, ale ještě vám navíc donese krajíc suchého chleba. Když je tohle někomu málo, tak je mi ho upřímně líto.

Přeji vám hezké léto, pěkné výletování a vše, co k tomu patří. Doma pohodu a klid, na zahrádce bohatou úrodu a houbařům plné košíky.

Michal Mayer

Olešnice X-team premiérově mezi elitou ČR v požárním útoku

Hasičský tým Olešnice X-team patří již dlouhé roky mezi úspěšné týmy v požárním sportu. Kluci se pyšní tituly mistrů Velké ceny Prostějovska za rok 2017 a 2018. V roce 2019 se jim podařilo zvítězit i v seriálu závodů BIOMAC Hanácké extraligy. Tento úspěch kluci zopakovali i v loňském roce. Pro letošní sezónu si kluci z Olešnice X-team stanovili novou výzvu a to, že se pokusí poměřit síly s těmi nejlepšími hasičskými týmy z ČR a okusí tak poprvé atmosféru EMAS Extraligy ČR v požárním útoku.

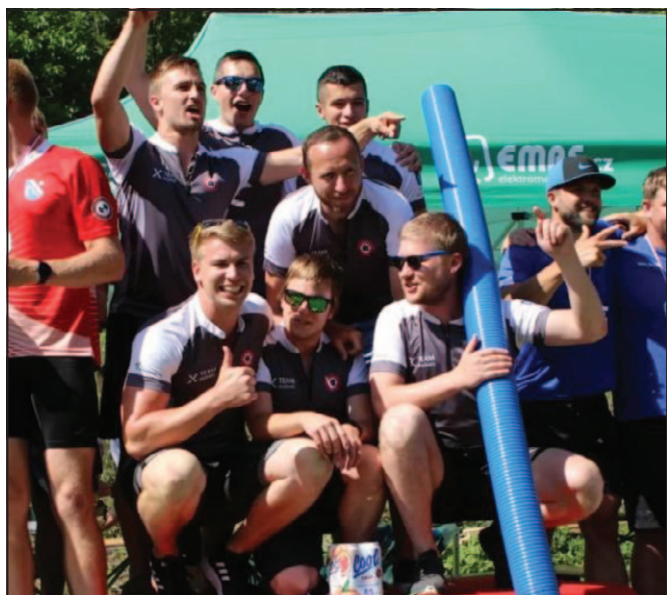
Do sezóny šli kluci s připravenou sestavou, ale bohužel ještě před prvním závodem z důvodu zranění vypadli hned 2 borci základní sestavy, které nebylo snadné nahradit. I přes tyto komplikace se týmu hned od začátku sezóny dařilo. X-team ještě před 1. extraligovým kolem zavítal na závody Biomac HE do Bezděčí u Trnávky, kde zvítězil a do Extraligového kolotoče mohli kluci vlétnout tedy s mírným sebevědomím. A tak se stalo. Hned na prvním extraligovém kole v Chotěmicích se Olešnice přiblížila svému novému osobnímu rekordů a s krásným časem 16,67

obsadila 9. místo v obrovské konkurenci těch nejlepších týmů z celé České republiky.

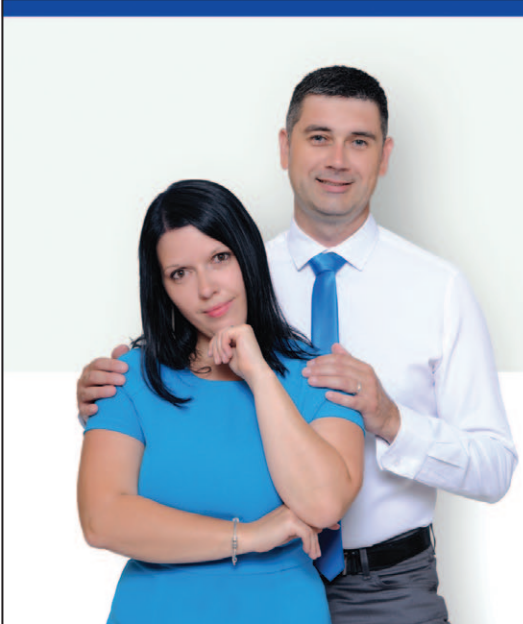
K překonání osobního rekordu a zároveň o největší překvapení a obrovský úspěch se kluci postarali na 3. extraligovém kole v Plumlově, kde se jim s časem 16:42 podařilo zvítězit a šokovat všechny příznivce tohoto sportu, neboť na takový úspěch nepomýšleli ani kluci samotní. Klukům se zadařilo ještě v Zahnašovicích, kde s časem 16:55 obsadili 7. místo. Pár bodů se podařilo pobrat i na závodech v Krasonicích, Čechtině a Letohradu.

Momentálně se Olešnice X-team po 10 kolech v celkovém hodnocení EMAS Extraligy ČR nachází na 13. místě se 41 body. Pro kluky by byl velký úspěch, kdyby se jim podařilo svoje premiérové působení na EMAS Extralize ČR završit v TOP 10. Na zmiňované 10. místo klukům schází 2 body a do konce tohoto seriálu závodů zbývají ještě poslední 4 závody. Bude to ještě lýt boj, proto držíme klukům palce!

Za podporu děkují kluci z X-team Olešnice



SDH Olešnice děkuje všem sponzorům za jejich podporu, bez níž by se nemohla uskutečnit Olo-moucká noční liga 2022, která proběhla 12. 8. 2022 v Olešnici.



REALITY

**PRODEJ / PRONÁJEM / VÝKUPY
FINANČNÍ SLUŽBY**

☎ +420 608 96 96 70 ✉ WWW.REALITACI.CZ

PRODEJTE VAŠI NEMOVITOST S JISTOTOU!

Realitní služby srdcem





Vážení spoluobčané,

ráda bych Vás touto cestou seznámila s některými aktivitami spolku DAMIŠKO, z.s. z Jeřmaně, které se nám zatím letos povedlo uspořádat. Naší činností je organizace volnočasových i vzdělávacích aktivit pro děti i dospělé jejichž cílem je smysluplné využití volného času.

V sobotu 11. 6. 2022 jsme v Jeřmani u Bouzova uspořádali Lesní putování. Na procházce v lese na stanovištích děti čekaly soutěžní úkoly, průzkum společenské hry Myší domeček, během cesty luštily děti s rodiči



hádky o zvířátkách, malovaly na kamínky a na konci cesty na všechny čekala drobná odměna.

Dne 6. 8. 2022 se na Jeřmaňském hřišti uskutečnil další ročník turnaje Nohejbal na pohodu. Ke hře nastoupilo 10 týmů.



Po deštivém ránu se nakonec počasí umoudřilo a turnaj probíhal v poklidném sportovním duchu. Všichni hráči při vyhlášení výsledků obdrželi výhry a první tři mužstva také vítězné poháry. Důležitější, než umístění ale nakonec byla spokojenost všech účastníků. Během celého dne si účastníci i ostatní návštěvníci mohli v klidu poseďet, dát si něco k pití i k jídlu. V 18:00 hodin se také konal turnajem o ceny v karetní postřehové hře Taco, kočka, koza, sýr, pizza.



Počasí nám přálo i na čtvrtý ročník Dne bublin, který se konal v neděli 7. 8. 2022 na hřišti v Jeřmani. Návštěvníků i malých účastníků dorazilo opravdu veliké množství až nám areál skoro nestačil.

Pro děti byla připravena stanoviště se soutěžími, trasa s hádankami, nafukovací skluzavka, bohatá tombola,



Mouse s Minni, želvy Ninja a Shrek, kteří si s dětmi zatančili, zasoutěžili, vyfotili se a rozdali výhry z bohaté tomboly.

obrovská pěnová koupel a další atrakce. Po celé odpoledne skvěle moderoval a hrál Dj Kony a na děti se přijeli podívat i Mickey



Chtěli bychom i za děti poděkovat všem dobrovolníkům, kteří věnují svůj volný čas a pomáhají s přípravami a organizací na akcích, obci Bouzov, společností Albi Česká republika a.s., A.W., spol. s r. o. za dary na ceny pro děti i dospělé, panu starostovi a hasičům, Dj Konymu za skvělé moderování našich akcí a všem, kteří nás v našich aktivitách podporují.

Pokud aktuální situace dovolí, těšíme se na Vás na dalších akcích. Plánujeme např. herní den s turnajem o ceny, pohádkovou lesní stezku, tradiční návštěvu Mikuláše i s čertem a andělem a na leden 2023 další Maškarní rej. Informace o akcích a fotografie můžete nalézt na našem Facebooku a na stránkách www.damisko.cz

*Bc. Daniela Ondrušková
předsedkyně spolku*

3. VOJENSKÉ VZPOMÍNÁNÍ

VZPOMÍNÁNÍ VOJENSKÉ – 3. ČÁST

Po dvou dnech plánovaného, ale nedovoleného, volna jsme se v podvečer poslední červnové neděle roku 1969 sešli na olomouckém nádraží a vydali se v ústřety nových vojenských zážitků. První problém nás čekal v přeplněném vlaku na Prahu. Do vagonu jsme se jak takž vecpali, ale potíž byla v naší početnosti a především ve výbavě. Museli jsme stát v uličce (což nám nevadilo), ale spolu s námi tam byly i naše plné polní, které bránily volnému průchodu cestujících. Po příchodu průvodčí, která zjistila už propadlou platnost našich puťovek a u jednoho dokonce změnu trasy přesunu, nastala situace, kdy průvodčí rozhodla, že nás na nejbližší stanici vyloučí z přepravy. Až na přímluvu všech cestujících se chudáčkům – vojákům toto příkoří přes skřípění zubů průvodčí nestalo. A najednou jsme byli v Praze, kde se naše cesty měly rozejít s tím, že se možná už nikdy neuvidíme. Volného času před odjezdem našich vlaků jsme využili pro definitivní rozloučení s naším „milovaným“ Hatášem.

Součástí naší výuky v Žilině bylo i vyplňování zdravotní dokumentace. Do této oblasti pařilo i vyplnění Zdravotní knížky vojína, která byla vždy uložena na ošetřovně útvaru. Při výuce se jednomu z nás podařilo uzmut jednu nevyplněnou knížku. Ač se po ní pátralo, nepodařilo se ji najít. A zrovna náhodou se nacházela u jednoho z nás, který s námi cestoval do Prahy. Už v Žilině byl plán, jak by se dala využít. Jenže tam nebyl čas a ten se našel při čekání na vlaky v Praze. Už na Slovensku jsme si všimli, že naši důstojníci Hatáše „moc“ nemusí. Na nádraží jsme „společnými silami“ knížku vyplnili. Rodinná, osobní anamnéza, prodělané choroby, očkování, válečná zranění atd. Pochopitelně vyplněno tak, že Hatáš měl snad všechny psychické, pohlavní choroby nejhoršího rázu, hlavně byly zdůrazněny nemoci způsobené alkoholismem a nadměrným kouřením. Na závěr bylo vyzdviženo Hatášovo heslo: „Budem sloužit do roztrhání tela.“ Vyplněno a odesláno na adresu našeho bývalého velitele roty s přáním, aby knížka byla Hatášovi předána. Bylo nám jasné, že knížka bude doručena dotčenému, až si ji přečtou všichni ostatní. Jak jsme se domnívali, tak se i stalo. To jsem se dověděl po mnoha letech, když jsem se náhodně setkal s kamarádem, který zůstal dál v Žilině sloužit. Důstojníci i naši učitelé – lékaři se prý neskutečně bavili. To Hatáš zuřil, hlavně zjišťoval, kdo jel do nebo alespoň na Prahu. Těch bylo hodně a tak jeho pátrání nevedlo k cíli. To byla naše odplata za příkoří, která způsoboval nám, našim předchůdcům i Pavlu Novákovi.

Po půlnoci se celá naše parta rozloučila a vyrazili jsme ke svým útvarům. Tímto rozloučením končil definitivně náš studentský život a před námi stála mnohdy životní rozhodnutí, která nám život a společnost připravila. Tam jsme se rozloučili, a už jsme se s některými nikdy nesešli a možná už ani nesejdeme.

S dalšími dvěma jsme se vydali na cestu směrem na České Budějovice. Oni po krátké době vystoupili

v Pyšelích a pak pokračovali do Lešan u Benešova. Já pokračoval do Tábora a odtud „rychlíkem“ na Písek. Tam jsem dorazil po osmé a vydal se pěšky do 2 km vzdálených kasáren. Cesta s plnou polní mi nijak rychle neubíhala a na konec mě zachránili vojáci jedoucí V3S. Zastavili, naložili a odvezli do kasáren k dozorčímu útvaru, kterému jsem předal svoje „papíry“. Byl to příjemný major, který si je prohlédl. Na jeho tváři jsem uviděl letmý úsměv, to asi se dostal k termínu, kdy jsem se měl u útvaru hlásit. Poslal mě na sportovní rotu a zavolal na osobní oddělení. A tam nastal problém. Měl jsem totiž nastoupit k hokejistům Dukly Písek (tehdy bojovali o postup do 1. ligy), ale už tam nebylo pro mě místo, poněvadž vojenský šiml dosadil na mé místo veterináře – zdravotníka, který před čtrnácti dny ukončil kurz právě v Žilině. Od vidění jsme se znali. A tak z mého angažmá u hokejistů nebylo nic, i když by se mi to velmi líbilo. A teď co se mnou? Po dlouhém pátrání zjistili, že v Benešově u Prahy u 2. motostřeleckého praporu mají na pozici zdravotníka praporu pouhé vojína, který má minimální zdravotnické zkušenosti a vůbec nemá odpovídající vzdělání. A tak následovalo cestování opačným směrem, cíl Benešov u Prahy. Někdy po 16. hodině jsem dorazil na místní vlakové nádraží a civilistů jsem se dotazoval po kasárnách. Ony však zde byly dvojce a patřily stejnému útvaru. Jedny byly Pražské, druhé Tábořské. A tak do kterých? Nejbližší byly Tábořské, ty byly hned u nádraží a tak mé znavené kroky směřovaly k nim. U dozorčího útvaru jsem předal papíry a tam se zjistilo, že jsem se hned na poprvé trefil, 2. prapor sídlil právě zde. Nejdříve jsem se šel představit na ošetřovnu a poté ubytovat k praporu. Jenže ten byl v té době na cvičení na Šumavě a na pokoji jsem se setkal s absolventem, který však byl od tankistů a u praporu vedl nějaký kurz. Představil se mi jako Petr, ale před šestou zmizel a na pokoji se objevil až ráno před pátou hodinou. On byl z Prahy a takto tajně odjížděl za manželkou. Byl pověstný svými úniky z kasáren. Později se mi přiznal, že na vojně spal jen asi 20 nocí ... i když jednou měl hodně namále.

Do příjezdu praporu ze Šumavy jsem se poflakoval po kasárnách, měště a především v nádherném parku kolem zámku Konopiště. Jako absolvent jsem nebyl na bráně vůbec kontrolován a tak jsem toho mohl dostatečně využívat. Odpoledne a večer jsme s mladším doktorem u piva hodnotili situaci ve státě i u našeho útvaru.

Kolem 10. července se vrátili příslušníci našeho praporu (bígoši) zpět do kasáren a s nimi i jejich velitelé čet absolventi – převážně vysokoškoláci. Většina z nich pocházela z Moravy a z Čech pouze dva. Při besedách jsme nacházeli ve svých životech společné známé. Utvořili jsme bezvadnou partu, která však vydržela jen do konce července, poněvadž pak již odcházeli do civilu. Za ně přišli noví absíci, absolventi ŠDZ, většinou středoškoláci. Byli to dobří kluci s výjimkou jednoho jedince ze Slovenska, který velmi rád buzeroval a šikanoval „bažanty“.

Bývalí absíci hned po příjezdu do kasáren mně po seznámení řekli památnou větu. „To ses dostal do pěkné p...le!“ Zpočátku jsem je nechápal, měl jsem královský život, jako bych ani nebyl na vojně. Benešov je pěkné město s útulnými hospůdkami, Praha nedaleko, volné vycházky, nic moc se po mně nechce. Co bych si mohl přát víc. Oni mě však velmi rychle vyvedli z omylu. Vyslovili slovo ZBEČNO. To mně nějak v podvědomí říkalo, že je to nějaké městečko ve středních Čechách. A co my máme s tím společného? Velmi podrobně mně vysvětlili, že je to krycí název pro vyhlášení poplachu, kvůli kterému jsou časté pohotovosti, prověrky a zakázané vycházky. Tato pohotovost se držela, poněvadž vládnoucí kruhy ve státě se pocitovaly být ohroženy tzv. „protirežimními silami“ a armáda měla sloužit k jejich potlačování. Musíme si dnes uvědomit, že to bylo rok po „vstupu bratrských vojsk“ v roce 1968 na naše území a krátce po nástupu „zdravých sil“ v KSČ, pod vedením Husáka. Tyto „zdravé síly“ v čele s ním si chtěly upevnit svá postavení a především se zalíbit našim „dobrodincům z východu.“ Bylo jim jasné, že k 1. výročí okupace dojde ve státě k demonstracím. Na veřejnosti se šířily letáky, které podobně jako v roce 1939 vyzývaly 21. srpna k bojkotu veřejné dopravy, k přerušení práce a ve 12 hodin k zapnutí sirén. U nás v souvislosti s šířením letáku mezi vojáky byl kontráš (vojenská kontrarozvědka) zatčen a vyslýchán kuchař od tankistů. Pocházel z Prahy a měl slavné příjmení Sochor. Jaké byly jeho další osudy nevím, poněvadž do konce vojny jsem se s ním už nesetkal. Snad to nebyl syn hrdiny SSSR Antonína Sochora?

18. srpna jsem od velitele praporu a hlavního lékaře dostal příkaz, že se ve 13 hodin mám zúčastnit nástupu na nádvoří Tábořských kasáren. Hlavní lékař mě vyzbrojil zdravotní brašnou, kterou doplnil značným množstvím obvazů. (U Prahy mi dobře posloužily k čištění ešusu). S touto brašnou, oblečen v maskáče jsem nastoupil k rotě, které velel náš velitel praporu.

Při nástupu měl hlavní slovo velitel útvaru a oznámil okamžitou pohotovost s případným výjezdem. Potom začal dělat osobně kontrolu ustrojenosti a upravenosti mužstva. Vše probíhalo v poklidu, pokud nepřišel ke mně a nezjistil, že můj účes neodpovídá normě a hlavně nemůže obstát u „našich osvoboditelů“. Od počátku června jsem se nestříhal a délka vlasů tomu byla odpovídající. Okamžitě jsem měl být odeslán do města a nedostatek odstranit. Velitel praporu po rozchodu zavelel: „Okamžitě splňte rozkaz velitele pluku!“ A následovala má obrana: „A kdo že to zaplatí? O osobní hygienu mužstva se musí postarat útvar.“ Po krátkém vzrušeném rozhovoru nakonec vytáhl z peněženky pětikačku a s výkřikem: „Splňte rozkaz“ jsem s nicotným pocitem vítězství odkráčel za smíchu mých kamarádů do města k holiči.

20. srpna kolem 18. hodiny byl vyhlášen poplach s okamžitým výjezdem do Prahy. Nastoupili jsme v maskáčích, s maskami, malými polními, zbraněmi, já brašnou první pomoci do připravených nákladů Praga V3S. Musím čtenáře však upozornit, že jsme měli zbraně, mužstvo samopaly vz. 58 a velitelé pistole vz. 52, avšak nevezli jsme naprosto žádné

náboje. Asi se moc dobře vědělo, proč vojsku nevydávat náboje. Náboje ve zbraních, jak jsem se dozvěděl později, měli jen důstojníci z povolání. Proč tam jedeme, co se děje, nám nebylo řečeno (určitá souvislost se současností – ne?). Po příjezdu do hlavního města jsme zamířili do centra, projeli Národní třídou, která v době velkého sucha byla neuvěřitelně mokrá a na chodnících a okraji ulice se válely nějaké dřevěné materiály, které asi měly sloužit jako nějaká improvizovaná barikáda. Jinak ulice byly liduprázdné. Po té jsme odjeli do Uhřetěvsi, kde později vznikl improvizovaný stanový tábor. Zde jsme vydrželi v neustálé pohotovosti až do prvních dnů měsíce září.

Ráno 21. krátce po šesté jsme ve třech nákladá- cích jeli znova do Prahy. Kam se jede, ani slovo. Při- jeli jsme na nějaké malé náměstíčko a díky mému kamarádu Petrovi z Prahy jsem se dověděl, že je zde nějaká budova velvyslanectví NDR (Německá de- mokratická republika). A tu prý máme hlídat před kontrarevolučními silami. Žádné lidi jsme neviděli, jen krásně vyasfaltované silnice a chodníky a hro- mádku malých dlažebních kostek. Co tam chtěli dláždit, to jsme netušili. Pravděpodobně tam byly za jiným účelem. Možná podobným jako v březnu 1969 po vítězství našich hokejistů nad SSSR u rus- kého Aeroflotu na Václaváku. Tam jsme pobýli asi hodinu, a když bylo zřejmé, že žádné vrhání kostek na budovu NDR se konat nebude, byli jsme odvolá- ni a posláni do Opletalovy ulice u Václavského ná- městí (1. příčná ulice pod muzeem k hlavnímu ná- draží). Úkolem naší jednotky bylo zamezit přístupu davů demonstrantů na náměstí.

Zpočátku chodili lidé samostatně a byli na Václa- vák bez problémů propouštěni. Ale postupem času už to nebyli jednotlivci, ale velmi početné skupiny. Náš velitel dal rozkaz vytvořit napříč ulicí rojnici a ni- koho nepustit. To se však moc nedařilo a tak vydal rozkaz nasadit na samopaly bodáky a namířit pro- ti lidem. To jste měli slyšet, co se dělo... vzduchem létaly nadávky, nikoliv kostky, a především bylo slyšet hlasité skandování „HUSTAPO“ (Husákově gestapo). Vojáci situaci nezvládali (oni se ani nijak nesnažili), davy se tlačily na vojáky a ti samopaly i s bodáky zvedli a dav proudil dál na náměstí. Proto přišla posila v podobě příslušníků Lidových milicí z Kladna, kteří byli převážně vyzbrojeni obušky. To byl ale pěkný dobytek (tomu opravdovému dobytku se omlouvám). Když kolem nás procházela jedna starší paní – babička, obrátila se na naše kluky se slovy: „Chlapci, co tu děláte? Vy si nepamatujete, co se stalo před rokem?“ V tu chvíli vyletěli dva nepří- četní milicionáři a začali milou paní mlátit obušky. Náš velitel, o němž jsem neměl valné mínění, za- řval: „Zdravotník, Kořínek ke mně! Odvedete zadr- ženou na záchytné středisko!“ Oba dva jsme nemě- li ani tušení, kde se nějaké středisko nachází a náš velitel asi moc dobře věděl, co bude z naší strany následovat. Záchytné středisko jsme za „rohem uli- ce“ nenašli a paní jsme s omluvou propustili.

Poněvadž všechny ulice v centru města byly pře- plněny demonstranty, byly k jejich rozhánění povola- ný jednotky VB a vojenské jednotky ministerstva vnitra, které k rozptylování demonstrantů používaly kolové transportéry, vodní děla a mezi demonstan-

ty vhažovaly slzné granáty. Mezi zasaženými jsme byli i my, kteří jsme neměli proti tomu naprosto žádnou ochranu. Všichni jsme brečeli jak malé děti a vůbec nejhorší bylo, protřít si oči. Ve své brašně první pomoci jsem kromě velkého množství obvazů neměl téměř vůbec nic. Nacházela se tam však malá lahvička roztoku Sanorinu. Nejdříve jsem to vyzkoušel na svých očích, a když to pomohlo, tak jsem pomáhal i svým nejbližším odvážným. Právě nedávno, onen dříve zmiňovaný Petr, na tuto akci nostalgicky vzpomněl. U příslušníků vojsk MV z Kutné Hory jsme viděli jakési potěšení z vrhání granátů mezi civilisty. A jak se říká: „s čím zachází, tím i schází.“ A to se doslova vyplnilo u jednoho z těchto hlupáčků. Slzáky si nacpali do kapes maskáčů. U každého byla delší šňůrka, která sloužila k odjištění granátu. A jak mu z té kapsy vyčuhovala, soused mu ji na lavici transportéru přisedl. Když vstal, aby vrhl další slzák mezi lid, pojistka se vytrhla a granát mu explodoval v kapse. Jeho účinek šel všemi směry. Ven propálil maskáče, dovnitř to bylo mnohem horší. Nejen propálená kapsa, trenýrky, ale i ožehnutý důležitý mužský orgán a část vnitřního stehna. Bolest to musela být značná. Zastavili u nás a požadovali jeho ošetření. Jak jsme tyto chlapce nemohli ani vidět, nezbylo nic jiného, jak mu poskytnout první pomoc. Kalhoty, zbytky trenýrek musely dolů. Jenže kolem desítky demonstrantů, teď diváků. Velitel dal našim klukům povel, aby kolem nás vytvořily neprůhledné kolo. To udělali, ale o nějaké neprůhlednosti se nedalo mluvit. A tak demonstrantky viděly 21. srpna 1969 v Opletalově ulici zcela zdarma pánský striptýz. Za povzbuzování a mnohých rad z řad publika jsem jej obvázal a odeslal na další ošetření do nemocnice ve Střešovicích. V očích nejbližších našich kluků jsem viděl jakousi škodolibost i radost, že to tomu zmetkovi patří. Snad zranění nemělo v budoucnu vliv „na jeho funkci.“

V tu chvíli jsem netušil, co mě bude za chvíli čekat. Jeden z našich vojáků pocházející někde od Michalovců seskakoval z korby naší V3S a při doskoku na dlažbu ulice si způsobil dosti velkou tříselnou kýlu. Bylo nutné jej co nejdříve dopravit do nemocnice. Jenže já kromě zdravotní brašny přeplněné obvazy a nějakých znalostí jsem neměl nic, čím bych mu pomohl. Pomoc v podobě sanitky T 805 a hlavního lékaře nebyla příliš daleko. Bylo to jen pár stovek metrů od nás, na kraji parku před hlavním nádražím. Ale jak se tam dostat přes davy našťvaných demonstrantů. Rozkaz velitele zněl jasně: „Přepřavit k lékaři“. Jak, to bylo na mně. Zbraň v podobě pistole nebyla naprosto k ničemu. Leda, že bych si uličku udělal mezi demonstranty otáčením pistole na tkanici nad hlavou, podobně jako kovbojové lasem. To byla úplná blbost, která mě tehdy ani nenapadla. A tak jsem se pokusil o osvědčený způsob, který v této situaci nemusel vůbec vyjít. Pokus o slušné lidské jednání, které se snad vyplatí. Pistoli jsem zastrčil pod blůzu, na břicho dal brašnu první pomoci s červeným křížem a vydal jsem



Zdroj: ČT24
Autor: ČT24

Foto: 21. srpen 1969, rozhánění demonstrantů po 12. hodině, Opletalova ulice, naše V3S, zdroj – ČT 24

se k davu demonstrantů. Raněnému jsem řekl, aby šel těsně za mnou. U prvního demonstranta jsem se zastavil se slovy: „Prosím Vás, pusťte nás k sanitce, kamarád je nemocný a musí co nejrychleji do nemocnice, sanitka je u nádraží“. Mohly následovat nadávky, facky, kopance a bůh ví, co jiného. Stalo se však něco úplně jiného, nejdříve se rozestoupili oslovení a před námi se nakonec vytvořila desítky metrů dlouhá ulička, kterou jsme se dostali až k našemu lékaři. Neutrpěli jsme jediný šrám, nikdo nám nenadával. Úplně stejným způsobem, už sám, jsem se vrátil k jednotce. Tito lidé si byli vědomi, že jsme tam na rozkaz a velmi dobře chápali naše nevděčné postavení. Však my vojáci v Opletalově ulici jsme nikomu neublížili a oni si to uvědomovali.

Čisté svědomí však nemohli mít příslušníci VB, vojsk MV a především příslušníci Lidových milicí, kteří měli na svědomí i zmařené životy mladých lidí. Já jako zdravotník jsem měl možnost volně se v Opletalově ulici pohybovat. A tak jsem viděl ve 12 hodin úplně nabitě Václavské náměstí demonstranty, kteří provolávali hesla odsuzující okupaci a jména vedoucích politiků „Pražského jara.“ Pak se ozvala s megafonu výzva, aby všichni opustili náměstí, což se však nestalo a tak směrem od muzea dolů jely vedle sebe obrněné transportéry VB a vodní děla, která vyháněla demonstranty do sousedících ulic. Klid ve městě nastal až kolem půlnoci, z Prahy jsme byli odvoláni a přesunuli se opět do našeho stanové základny v Uhříněvsi. Tam jsme zůstali ještě několik dnů a až se „soudruhům“ po přijetí „Pendrekového zákona“ zdálo, že je klid, mohli jsme se vrátit zpět do Benešova.

V dalších měsících pokračovaly neustále pohotovosti i opětovné výjezdy ku Praze do známých míst v Uhříněvsi. Vždy jak hrozilo nějaké nebezpečí shromáždění většího počtu lidí, byl výjezd. Po čtrnácti dnech od srpnového návratu jsme byli u Prahy zase, protože se uskutečnilo fotbalové utkání I. ligy Sparta – Slovan Bratislava a na něm se sešly tisíce diváků. „Soudruzi“ zase měli obavy z nějakých demonstrací. Nic se nestalo, lidé postupně rezignovali a otupěli. Tak začala normalizace, která v našich zemích trvala dalších dvacet let. A kde nás dostala, to si však někteří lidé stále neuvědomují.

Autor: Jaromír Fischer, Bouzov červenec 2022
Zdroje: vlastní vzpomínky

Charita nabízí pomoc z dluhové pasti

Od září do listopadu budete mít možnost své dluhy v exekuci splatit bez drahých úroků a dalších sankcí. Druhé Milostivé léto bude probíhat od **1. září 2022 do 30. listopadu 2022**.

Máte exekuci u veřejné instituce, která vznikla před **28. 10. 2021**? Kontaktujte naši poradnu v Litovli na mobilním čísle **730 585 753** a objednejte se. Díky Milostivému létu Vám budou odpuštěny úroky, poplatky advokátům či penále. Na dlužníkovi tak zbyde pouze zaplatit **jistinu a 1.815 Kč** exekutorovi za náklady na zastavení exekuce. Akce se týká exekučních sporů u veřejných institucí (dopravní podniky, technické služby, nemocnice, energetické společnosti jako např. ČEZ, exekučně vymáhané dluhy vůči zdravotní pojišťovně, obcím za nájem v obecních bytech nebo dluhů z nezaplacených poplatků České televizi a Českému rozhlasu).

O uplatnění Milostivého léta je potřeba požádat exekutora, který připraví výpis všech dluhů, které jsou u Vaší osoby vedeny. Soudní exekutor bude povinen Vám do 15 dnů od doručení písemnosti odpovědět. Milostivé léto tak představuje šanci vymanit se ze svých dluhů a začít nový život. Na provoz Charitní poradny v Litovli jsme získali prostředky z MAS Moravská cesta v projektu „Podpora rodiny a snižování dluhové pasti na Litovelsku – druhá etapa“ CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0014300.



Charitní šatník

Charitní šatník je určen pro lidi v obtížné životní situaci (lidé bez domova, sociálně slabí, lidé postižení mimořádnou událostí, rodiče samoživitelé) Cílem je

poskytnout základní ošacení lidem, kteří nemají potřebné finanční prostředky.

Děláte si pořádek ve skříni? Vyrostly Vám děti a zbavujete se oblečení? Darujte nám ho!

Pokud je oblečení stále použitelné a dobrém stavu, darujeme ho dále potřebným. (Přijímáme i menší nádoby, deky, povlečení, ručníky, spodní prádlo, spacáky, vybavení pro děti, hračky apod.) Věci nám můžete darovat **každý všední den od 8:00 do 14:00 hodin**, v případě dotazů nás **kontaktujte na tel. 731 643 780**.

Charita poptává nábytek

Poptáváme nábytek v dobrém a použitelném stavu. Jedná se nám zejména o postele, psací stoly, noční stolky, židle, koberečky, dekorativní nábytek. V případě, že byste nám chtěli nějaký nábytek darovat, pošlete nám fotky na email:

katerina.kargerova@sternberk.charita.cz
nebo nás kontaktujte na tel. 731 643 780. Odvoz věcí si zajistíme.

Charita se zúčastní Litovelských slavností

Již třetím rokem budeme spolupracovat s Městem Litovel při výběru dobrovolného vstupného na Litovelských slavnostech, které se uskuteční 3. 9. 2022 na náměstí v Litovli. Této možnosti si nesmírně vážíme. Vybranou částkou bychom tentokrát chtěli **podpořit studium dětí v nízkopříjmových rodinách**. Budeme moc rádi za Vaše finanční příspěvky a doufáme, že společně dáme dohromady částku, která pomůže někomu zásadně změnit život.

HASIČI HVOZDEČKO SI VÁS DOVOLUJÍ POZVAT NA



VI. MEMORIÁL ROBERTA HAICE

turnaj veteránů a dětí,



který se koná v sobotu dne **17. září 2022 v 13 hod.**



Program: I. a II. útok dětí

útok veteránů

diskotéka

Bohaté občerstvení zajištěno!!!

Změna programu vyhrazena

PRONÁJEM POZEMKŮ

Hledám do pronájmu louky, pole. Výpověď u stávajícího pronajímatele vyřídím za Vás, nevadí i delší výpovědní lhůta. Na pozemcích bude řádně hospodařeno. Nájemné 4–5000 Kč / ha, možnost dalších služeb.

Více informací na: Lukáš Zapletal • Hvozdečko 15, Bouzov • Tel.: 734 107 175

E-mail: farma.hvozdecko@seznam.cz • web: <https://farma-hvozdecko.webnode.cz>